Genocidi silenciat a Catalunya?

Autor: Francesc Joan Serra Gornals
Data de publicació: 21-03-2020

En Lluís Botinas porta uns anys recopilant arguments de pes per denunciar el genocidi català sofert per l'Estat espanyol i alhora ha escrit com érem els catalans abans del 1714. Article d'En Francesc Joan Serra Gornals per a El Punt-Avui+ del 19 de desembre del 2019.

Sovint s'ha recorregut al paral·lelisme metafòric del divorci conjugal per analitzar la relació entre l'Estat espanyol i Catalunya. Però en aquesta comparativa hi ha un important detall massa cops obviat: no és igualment atesa per la justícia una sol·licitud de divorci pacífica vers una que ve acompanyada amb prèvies denúncies de violència de gènere.

En aquests casos, la mediació és coherent sempre que hi hagi possibilitat que ambdós cònjuges puguin reclamar drets, però quan un d'ells ha abusat de la violència perd, de fet, tots els seus drets, i com a mínim se li imposa una ordre d'allunyament immediata, i en els casos realment greus també recau condemna sobre l'agressor.

Però què passa si hi ha un cas on hi ha hagut violència i no ha estat degudament denunciada? Doncs es procedeix com si la violència no hagués existit mai. I en un escenari així, les mediacions poden fins i tot ser vistes com un acte de justícia, molt generós i honorable, quan en realitat és un altre abús suportat i tolerat amb silenci, paciència i amb una amarga esperança d'un probable futur millor, postergat encara a possibles noves exigències.

Bombardejos massius a la ciutat de Barcelona (1641, 1651, 1705, 1713/1714, 1808, 1842, 1843, 1909, més d'un centenar de vegades entre 1936 i 1939), més d'una trentena de pobles incendiats i una quarantena de castells enderrocats (1706-1715), un president de la Generalitat afusellat (Lluís Companys, 1940), milers de catalans exiliats en diverses èpoques a diferents indrets del món, repressió de la llengua catalana... La llista pot allargar-se molt, i s'hi poden afegir també fets recents, com per exemple els de l'1 d'octubre del 2017. És greu conèixer, avui dia, persones alienes a aquesta realitat que pensen que parlar de genocidi català és una exageració.

Lluís Botinas, president de l'associació Plural-21, i impulsor de https://lagotacatalana.wordpress.com/ porta uns anys recopilant arguments de pes per denunciar el genocidi català sofert per l'Estat espanyol, per mitjà de l'anàlisi dels articles de la Convenció per a la Prevenció i la Sanció del Delicte de Genocidi aprovada per l'Assemblea General de l'ONU el 1948.

Botinas convida a anàlisis i reflexions força interessants, com per exemple: "Com érem els catalans d'abans de 1714?", difon la insaculació, un antic mètode d'elecció de càrrecs que impossibilitava la corrupció, etc. Remarca la importància d'entendre l'esperit del dret català, qualitativament molt diferent al castellà; i cita, per a tal propòsit el catedràtic en filosofia del dret Francisco Elías de Tejada, nascut i mort a Madrid (1917-1978): "La civilización universal recibió, entre otras cosas, una aportación catalana digna del máximo relieve: la consecución de la fórmula de libertad política más perfecta de la edad media."

Així doncs, és just continuar ignorant, silenciant i normalitzant el genocidi català i celebrar possibles mediacions?

Francesc Joan Serra Gornals

Elpunt-Avui+
Tribuna
Opinió
29 de desembre 2019 2:00h

https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/1716944-genocidi-silenciat-a-catalunya.html